

de Rechtspraak

De minister van Veiligheid en Justitie
mr. I.W. Opstelten
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag

datum 12 mei 2014
e-mail voorlichting@rechtspraak.nl
telefoonnummer 06-46116548
uw kenmerk 478620
bijlage 1
onderwerp Advies concept-wetsvoorstel grensoverschrijdende omzetting
kapitaalvennootschappen

T (088) 36 10000
F (088) 36 10022
www.rechtspraak.nl

Geachte heer Opstelten,

Bij brief van 3 februari 2014, kenmerk 478620, verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de “Raad”) advies uit te brengen inzake het concept-wetsvoorstel Wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (“BW”) in verband met de invoering van een regeling voor grensoverschrijdende omzetting van kapitaalvennootschappen (het “Wetsvoorstel”).

Het Wetsvoorstel faciliteert dat kapitaalvennootschappen zich grensoverschrijdend kunnen omzetten, en bevat onder meer een regeling waarmee voorwaarden worden gesteld voordat een grensoverschrijdende omzetting van een naamloze of besloten vennootschap in een buitenlandse kapitaalvennootschap kan plaatsvinden en omgekeerd. Zowel de rechtbank als de Ondernemingskamer en het College van Beroep voor het bedrijfsleven (het “CBB”) krijgt ingevolge dit Wetsvoorstel nieuwe bevoegdheden.

Na overleg met de gerechten, adviseert de Raad als volgt.¹

¹ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 van de Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklust van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

de Rechtspraak

datum 12 mei 2014
pagina 2 van 9

Advies

In dit advies worden eerst enkele algemene opmerkingen met betrekking tot de systematiek en het toepassingsbereik van het Wetsvoorstel geplaatst (1), gevolgd door opmerkingen over de rechtsmacht van de Nederlandse rechter (2). Vervolgens wordt ingegaan op de bevoegdheid van de rechtbank (3), de Ondernemingskamer, (4) het College voor Beroep van het bedrijfsleven (5) alsook hun rolverdeling in onderlinge samenhang bezien (6). Bijlage 1 bevat enkele wetstechnische en redactionele opmerkingen.

1. Systematiek en toepassingsbereik

De Raad merkt op dat de verhouding tussen afdeling 1 en afdeling 3 niet glashelder is. Afdeling 1 draagt de titel “*algemene* bepaling omtrent omzetting”; afdeling 3 draagt de titel “*bijzondere* bepalingen voor grensoverschrijdende omzettingen”. Dit suggereert dat de “algemene bepaling” van afdeling 1 ook van toepassing is op grensoverschrijdende omzettingen. Hieruit kan worden afgeleid dat afdeling 1 ook van toepassing is op grensoverschrijdende omzettingen die niet zijn uitgesloten van afdeling 3 (door het bepaalde in artikel 334nn). Dat is blijkens de Memorie van Toelichting (de “MvT”) echter niet de bedoeling. Dat behoeft verduidelijking in de wet.

De “uitsluiting” door artikel 334nn van de toepasselijkheid van afdelingen 1 en 2 is naar het oordeel van de Raad onvoldoende om die suggestie ongedaan te maken, omdat die “uitsluiting” beperkt is tot specifiek genoemde grensoverschrijdende omzettingen. Voor overige grensoverschrijdende omzettingen zouden dus, in de gekozen systematiek, de afdelingen 1 en 2 wel blijven gelden.

Naar het oordeel van de Raad verdient het uitgangspunt van de MvT om zetelverplaatsing tussen Nederland en Aruba/Curaçao en andere landen dan EU/EER niet te regelen voorts heroverweging. Voor de praktijk is een algehele regeling van deze kwestie immers te prefereren boven een gedeeltelijke. Dat er nog geen ervaring met de nieuwe regeling is opgedaan (MvT p. 3 en 9), is naar het oordeel van de Raad in dat verband onvoldoende zwaarwegend.

2. Rechtsmacht Nederlandse rechter

Ingevolge artikel 334vv lid 4 wordt de vennootschap waarvan de statutaire zetel is verplaatst ten gevolge van een grensoverschrijdende omzetting met betrekking tot voor de datum van de omzetting *opgetreden geschillen* geacht haar statutaire zetel te hebben in Nederland, zelfs indien een rechtsvordering tegen de vennootschap wordt ingediend na de omzetting.

Het begrip “opgetreden geschillen” kan bij de uitleg leiden tot complicaties. Maar wanneer is een geschil opgetreden? Beter lijkt het om een objectief aanknopingspunt te kiezen.

De vraag rijst voorts naar de reikwijdte van artikel 334vv lid 4. Zou die niet kunnen worden begrepen als - mede - betrekking te hebben op IPR-vragen en op woonplaats-vragen (bijvoorbeeld plaats exploit)? Daar valt wellicht ook wel wat voor te zeggen, maar dat zou dan ook verduidelijkt moeten worden in de MvT. Dat geldt ook als dat nu juist niet de bedoeling is.

de Rechtspraak

datum 12 mei 2014
pagina 3 van 9

3. De bevoegdheid van de rechtbank

Ingevolge artikel 334qq lid 2 kan iedere schuldeiser tot twee maanden nadat de vennootschap de nederlegging van het voorstel tot omzetting heeft aangekondigd *door een verzoekschrift aan de rechtbank* tegen het voorstel tot omzetting naar een buitenlandse vennootschap in verzet komen met vermelding van de waarborg die wordt verlangd.

Ingevolge artikel 334kk lid 5 worden deskundigen in geval van omzetting als bedoeld in artikel 334jj lid 4, ten verzoeken van de meest gerede partij, benoemd door de rechtbank bij de machtiging tot omzetting of door de voorzieningenrechter van die rechtbank.

3.1 Bevoegde rechterlijke instantie en bevoegdheid voorzieningenrechter

Gelet op het feit dat de rechtbank ook bij veel andere Boek 2 BW-kwesties de bevoegde rechter is, ligt het wel voor de hand dat de rechtbank de hierboven genoemde bevoegdheden krijgt. Dit is ook wenselijk om het uiteenlopen van de bevoegdheden te beperken.

In dat licht vindt de Raad het niet wenselijk dat in artikel 334kk lid 5 onderscheid wordt gemaakt tussen “de rechtbank bij de machtiging tot omzetting” en “de voorzieningenrechter van die rechtbank”. Deze bepaling is weliswaar overgenomen uit het huidige artikel 2:71 lid 3 BW, maar hiermee ontstaat een risico dat gerelateerde verzoeken niet door dezelfde rechter kunnen worden afgehandeld en dat er onverenigbare beslissingen worden genomen. De inschakeling van de voorzieningenrechter is kennelijk ingegeven door eventueel gewenste spoed, maar ook de rechtbank kan deze spoed betrachten als dat nodig is en in de overige bepalingen van het Wetsvoorstel is de voorzieningenrechter niet mede aangewezen als bevoegde rechter. Aanbevolen wordt om alleen de rechtbank van de woonplaats van de rechtspersoon bevoegd te maken, dit om de hierna onder 3.2 te noemen redenen.

3.2 Relatieve bevoegdheid

Niet is aangeduid welke rechtbank relatief bevoegd is. Op zich komt de formulering in artikel 334qq lid 2 overeen met die welke wordt gebruikt bij verzet tegen fusie (artikel 2:316 BW) en splitsing (artikel 2:334l BW).

Het zou aanbeveling verdienen om de relatieve bevoegdheid wel aan te duiden en daarbij te kiezen voor de “rechtbank van de woonplaats van de rechtspersoon”, zodat zoveel mogelijk samenloop plaatsvindt met de bevoegdheid in andere Boek 2 BW-kwesties (in diverse andere bepalingen van Boek 2 BW wordt wel expliciet verwezen naar de “rechtbank van de woonplaats van de rechtspersoon”, zoals vernietiging ex artikel 2:15 BW). Een dergelijke explicitering lijkt wenselijk om te voorkomen dat gerelateerde kwesties aangaande het bestaan van rechtspersonen door verschillende rechters worden beslist, met een risico op onverenigbare uitspraken. Zonder een dergelijke explicitering gelden de gewone regels van relatieve bevoegdheid, en kan bijvoorbeeld ook de rechtbank van de plaats van vestiging (dat is wat anders dan de “woonplaats”) bevoegd zijn. Ook kan het verzoek terecht komen bij de rechter van de woonplaats van (één van) de belanghebbende(n) bij het verzoek.

Echter als aanpassing volgt op de aanbeveling moet dit ook in meerdere andere artikelen worden aangepast dan nu in dit Wetsvoorstel is voorzien (dan ook onder meer in de artikelen bij verzet tegen fusie (artikel 2:316) en splitsing (artikel 2:334l)) omdat het anders ook weer tot verwarring kan leiden.

de Rechtspraak

datum 12 mei 2014
pagina 4 van 9

4. De bevoegdheid van de Ondernemingskamer

De bevoegdheden die zijn neergelegd bij de Ondernemingskamer sluiten goed aan bij regelingen van vergelijkbaar karakter (bijvoorbeeld de uitkoop). Wel heeft de Raad enkele opmerkingen ten aanzien van de wijze waarop die bevoegdheid in artikel 334uu is uitgewerkt. De Raad verwijst hiervoor naar het wetstechnisch en redactioneel commentaar in de bijlage.

5. De bevoegdheid van het College van Beroep voor het bedrijfsleven

5.1 Bevoegde rechterlijke instantie

In artikel II van het Wetsvoorstel wordt de Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak in Bijlage 2 bij de Algemene wet bestuursrecht (Awb) gewijzigd. In artikel 4 van Bijlage 2 – dat ziet op de mogelijkheid van beroep bij het CBb – wordt toegevoegd: "Burgerlijk Wetboek, Boek 2: het verzet, bedoeld in artikel 334rr". Daarmee zal dit de enige bepaling uit het BW zijn, ten aanzien waarvan het CBb bevoegd is. Weliswaar zijn in artikel 4 van Bijlage 2 meerdere bepalingen uit Boek 2 BW vermeld, maar het CBb is ten aanzien van die bepalingen alleen bevoegd als het besluit is bekendgemaakt vóór 1 juli 2011. Met ingang van die datum is een deel van de genoemde bepalingen vervallen (vanwege het vervallen van de verklaring van geen bezwaar), of is de rechtbank Rotterdam bevoegd geworden (met de mogelijkheid van hoger beroep bij het CBb). Toch ligt de beslissing van de wetgever om het CBb bevoegdheid in eerste en enige aanleg toe te kennen, voor de hand. In de MvT wordt al verwezen naar de bevoegdheid van het CBb in het kader van de Uitvoeringswet verordening Europese vennootschap; hetzelfde geldt voor de Uitvoeringswet verordening Europese coöperatieve vennootschap. In die wetten is een vergelijkbare mogelijkheid van verzet door de Minister van Justitie tegen zetelverplaatsing of fusie om redenen van algemeen belang opgenomen, ten aanzien waarvan het CBb de bevoegde rechter is. De Raad kan daarom instemmen met de voorgestelde uitbreiding van de rechtsmacht van het CBb.

5.2 Procedurele aspecten

Welke procedurele regels moeten worden toegepast door het CBb is niet uitdrukkelijk vermeld, maar uit de plaatsing van artikel 2:334rr BW in Bijlage 2 bij de Awb – met als aanhef "Tegen een besluit, genomen op grond van een in dit artikel genoemd voorschrift of anderszins in dit artikel omschreven" – moet worden afgeleid dat de Awb van toepassing is.

Het verdient aanbeveling om uitdrukkelijk te vermelden wat het besluit is waartegen beroep bij het CBb openstaat. In de huidige redactie van het Wetsvoorstel is niet duidelijk wat precies het besluit is waartegen beroep kan worden ingesteld. Is dat het "verzet", zoals volgt uit de wijziging van artikel 4 van bijlage 2 bij de Awb, "door de nederlegging van een daarop betrekking hebbende verklaring ten kantore van het handelsregister", of is dat de verklaring zelf die wordt neergelegd, zoals de MvT bij artikel II lijkt te suggereren, nu daarin is vermeld dat het verzet bekend wordt gemaakt. Een betere afstemming van de gebruikte begrippen kan mogelijke problemen voorkomen. In ieder geval zal het besluit – naast de neerlegging van de verklaring ten kantore van het handelsregister – ook op de wijze van artikel 3:42 Awb moeten worden bekendgemaakt.

de Rechtspraak

datum 12 mei 2014
pagina 5 van 9

Nu de Awb van toepassing is, zullen bij de voorbereiding van het besluit belanghebbenden in de gelegenheid moeten worden gesteld hun zienswijze naar voren te brengen, in overeenstemming met artikel 4:8 Awb. Alvorens beroep bij het CBb open staat zal ook eerst tegen het besluit bezwaar moeten worden gemaakt. De uitzonderingen van artikel 7:1 Awb zullen immers niet van toepassing zijn. De Raad vraagt zich af of het daadwerkelijk de bedoeling is van de wetgever om in het specifieke geval van het besluit van de Minister van Veiligheid en Justitie dan wel de Nederlandsche Bank N.V. eerst de bezwaarprocedure open te stellen, gelet op de verlengde periode van onzekerheid over de daadwerkelijke omzetting die daarvan het gevolg is en de financiële en economische belangen die bij omzetting spelen.

6. De onderlinge rolverdeling van rechtbank, Ondernemingskamer en CBb

Uit het voorgaande volgt dat de bij dit Wetsvoorstel gekozen verdeling van bevoegdheden over drie rechterlijk instanties goed aansluit bij bestaande bevoegdheden van rechtbank, Ondernemingskamer en CBb. Hoewel het voor de betrokken vennootschap mogelijk lastig kan zijn om voor verschillende fora te moeten procederen, gaat het wel om verschillende belangen, die elk hun geëigende - daartoe goed geëquipeerde - forum hebben. Gelet op de verschillende insteek van de procedures, kan de Raad instemmen met de voorgestelde verdeling van de rechtsmacht over drie rechterlijke instanties. Voor zover dit complicaties oplevert, wegen deze naar het oordeel van de Raad niet op tegen de voor die bevoegdheidsverdeling gegeven redenen.

Werklast

De verwachting zoals verwoord in de MvT is dat er jaarlijks enkele tientallen naamloze en besloten vennootschappen grensoverschrijdend zullen worden omgezet. Een deel van die omzettingen kan leiden tot een zaak bij rechtbank, Ondernemingskamer en/of CBb. In termen van aantallen gaat het echter om een beperkt aantal zaken.

Bij de beoordeling van de verzetsprocedures bij de rechtbank zal moeten worden betrokken welke positie de crediteur zal hebben na omzetting. Dat zal veelal een beoordeling vergen van het buitenlandse recht op het gebied van inning van vorderingen. Gelet daarop is de verwachting gerechtvaardigd dat de behandeling van dergelijke verzetsprocedures veel meer tijd in beslag zal nemen dan een gemiddeld handelsrekest. Dit geldt temeer, indien meerdere crediteuren (zoals te verwachten is) gezamenlijk één rekest indienen. Gezien het geringe aantal zaken zal dit echter niet leiden tot een significante wijziging in de werklast.

de Rechtspraak

datum 12 mei 2014
pagina 6 van 9

Tot slot

Indien na het uitbrengen van dit advies het Wetsvoorstel op belangrijke onderdelen wordt gewijzigd of indien uit nadere uitvoeringsregelgeving belangrijke werklastgevolgen voortvloeien, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de gerechten op de invoering van het Wetsvoorstel, stelt de Raad er op prijs op als hij geïnformeerd wordt over de indiening van het Wetsvoorstel bij de Tweede en de Eerste Kamer en de plaatsing van de definitieve wetstekst in het *Staatsblad*. Ook eventuele nadere regelgeving volgend op dit Wetsvoorstel met gevolgen voor de rechtspleging valt binnen het adviesrecht van de Raad. Voor zover van toepassing, ontvangt de Raad graag een adviesaanvraag voor deze nadere regelgeving.

Hoogachtend,

mr. F.C. Bakker
Voorzitter Raad voor de rechtspraak

de Rechtspraak

datum 12 mei 2014
pagina 7 van 9

BIJLAGE - WETSTECHNISCH EN REDACTIONEEL COMMENTAAR

I. Wettekst

Artikelen 334jj lid 8 en 334nn lid 2

Artikelen 334jj lid 8 en 334nn lid 2 wekken verwarring. Omzetting beëindigt de rechtspersoon naar zijn aard niet, zodat de bepaling overbodig lijkt. In het huidige artikel 2:18 lid 8 (een van de artikelen die wordt vervangen) is dit nu ook opgenomen. Daaruit wordt de bedoeling afgeleid dat dit zal zijn om te benadrukken dat niet de ene rechtspersoon ophoudt te bestaan, waarna de activiteiten worden voortgezet door de rechtspersoon waarin wordt omgezet, maar dat de rechtspersoon na omzetting “gewoon” blijft voortbestaan, met rechten en verplichtingen aangegaan in de “oude” vorm).

Echter door het wel opnemen van de bepaling kan de suggestie worden gewekt dat er nog sprake is van enige nawerking van de omzetting, in die zin dat de oude rechtspersoon blijft bestaan voor de afwikkeling van oude claims. Dat is echter blijkens artikel 334vv lid 4 niet de bedoeling. Aanbevolen wordt dan ook om de betreffende bepalingen te schrappen.

Artikelen 334ll lid 3 en 334qq lid 2

Artikelen 334ll lid 3 en 334qq lid 2 spreken over “afwijzing van het verzet”. Dit terwijl in artikel 4 lid 1 van de Uitvoeringswet verordening Europese vennootschap de term “gegrondverklaring van het verzet” wordt gehanteerd. Die laatste term lijkt meer passend als het gaat om een verzetprocedure. In dezelfde bepalingen wordt de term “opheffing van het verzet” gebruikt. Hier ligt “ongegroundverklaring van het verzet” meer voor de hand.

Ook de term “uitvoerbaar” is niet duidelijk. Wordt hiermee bedoeld de situatie dat de “ongegroundverklaring van het verzet” tot in hoogste instantie in stand blijft? Uit artikel 334ll lid 4 volgt dat het instellen van een rechtsmiddel mogelijk is. Naar de mening van de Raad zou “uitvoerbaar” beter kunnen worden vervangen door “het in kracht van gewijsde gaan van de beslissing van de rechter tot ongegrondverklaring van het verzet”.

Wel wordt ook in de artikelen 2:316 lid 1 (fusie) en 2:334k (splitsing) gesproken van “gegrondverklaring van het verzet”; terwijl ook in lid 4 van 2:316 en 2:334l lid 3 wordt gesproken van “opheffing van het verzet”. Kennelijk is voor dit Wetsvoorstel aansluiting gezocht bij de hier gebruikte terminologie en als aanpassing volgt op deze aanbeveling zou ook de terminologie van de huidige artikelen 2:316 lid 4 en 2:334l lid 3 aangepast kunnen worden (“opheffing van het verzet” vervangen door “ongegroundverklaring van het verzet”). Anders kan bij de praktijkjurist de gedachte postvatten dat met “opheffing” iets anders is bedoeld dan “ongegroundverklaring”.

Artikel 334pp lid 5

In artikel 334pp lid 5 wordt de term “crediteuren” gebruikt, terwijl de wet verder overal van “schuldeisers” spreekt.

Artikel 334rr

In artikel 334rr wordt de mogelijkheid geboden voor verzet door de Minister om redenen van algemeen belang. Waarom is een dergelijke bepaling niet tevens voor andere dan grensoverschrijdende omzettingen opgenomen?

de Rechtspraak

datum 12 mei 2014
pagina 8 van 9

Artikel 334uu

1. Artikel 334uu regelt een overnemingsrecht voor minderheidsaandeelhouders die hebben tegengestemd. Dat is vergelijkbaar met de regeling bij de grensoverschrijdende fusie. Niettemin laat zich de vraag stellen: waarom eigenlijk een beperking tot diegenen die hebben tegengestemd? Zou dat niet tot gevolg kunnen hebben dat men juist (strategisch) gaat tegenstemmen alleen om het overnemingsrecht te verkrijgen? Is dat niet contraproductief? Bovendien, is het niet zeer wel denkbaar dat een aandeelhouder de omzetting op zichzelf een goede beslissing vindt en daar – juist met verantwoordelijkheidsbesef – vóór wil stemmen, maar aan de van nationaliteit veranderde vennootschap zelf niet wil deelnemen en afscheid wil nemen? Anderzijds moet toegegeven worden dat ontkoppeling van tegenstem en exit de keuze voor een exit natuurlijk wel vergemakkelijkt, hetgeen er toe zou kunnen leiden dat de overgrote meerderheid van de aandeelhouders een exit wil, waardoor de vennootschap in financiële problemen zou kunnen komen. Wellicht kan de keuze voor koppeling, aangenomen dat deze gehandhaafd blijft, nader worden gemotiveerd?

2. Artikel 334uu legt het initiatief bij de aandeelhouder. Die zal - op de korte termijn van een maand - een advocaat moeten inschakelen en griffierecht moeten betalen. Voor kleine aandeelhouders lijkt dat prohibitief. Ligt het niet meer voor de hand het initiatief te leggen bij de vennootschap, waarvoor eventueel – uiteraard mutatis mutandis – aansluiting zou kunnen worden gezocht bij (de waardevaststelling in) de uitkoopprocedure? Ook zou gekozen kunnen worden voor de regeling bij de grensoverschrijdende fusie (artikel 2:333h BW), waar de tegenstemmende aandeelhouder van de verdwijnende vennootschap een uittreedrecht zonder rechterlijke tussenkomst heeft. Wel ware die regeling dan aan te vullen met de mogelijkheid van een rechterlijke toets van de vaststelling van de schadeloosstelling achteraf, in welk geval het weer minder bezwaarlijk is het initiatief bij de aandeelhouder te leggen.

3. Opgemerkt zij dat de nu gekozen constructie er toe zal leiden, dat de aandeelhouder die wel heeft tegengestemd maar zich door de hoge kosten laat weerhouden van een verzoek, in het geheel geen aanspraken krijgt. Dus ook niet indien een andere aandeelhouder wèl een verzoek indient en dat krijgt toegewezen en ongeacht of daar de geboden prijs of een hogere uit komt. Dat is voor de tegenstemmer die van het verzoek afzag – het zijn vaak de kleinere aandeelhouders – moeilijk te verteren.

4. De eerste zin van het derde lid van artikel 334uu luidt: “Wanneer de ondernemingskamer het verzoek toewijst, veroordeelt hij de vennootschap om aan degenen aan wie de aandelen toebehoren de vastgestelde prijs te betalen tegen levering van het onbezwaarde recht op de aandelen.” Dit wekt de suggestie dat de Ondernemingskamer ook kan afwijzen. Daarvoor is in het Wetsvoorstel echter geen enkel criterium te vinden. Of is het de bedoeling de rol van de Ondernemingskamer te beperken tot controle op de toepasselijkheid – heb jij wel aandelen en was jij wel een tegenstemmer - en de waardebepaling? Zie ook de MvT, p. 15: “Zij hebben er recht op dat hun aandelen worden overgenomen door de vennootschap”. Dit lijkt te betekenen dat de Ondernemingskamer geen discretionaire bevoegdheid heeft. Indien dat inderdaad de bedoeling is, ligt het voor de hand om in lid 3 te bepalen: Indien voldaan is aan de vereisten van lid 1, veroordeelt de Ondernemingskamer enz., of woorden van gelijke strekking.

5. Hoe moet de Ondernemingskamer omgaan met de situatie dat de vennootschap onvoldoende

de Rechtspraak

datum 12 mei 2014
pagina 9 van 9

inkoopruimte heeft? Bijvoorbeeld indien een naamloze vennootschap de koopprijs niet kan voldoen uit de vrije of uitkeerbare reserves (de balanstest, artikel 2:98 lid 2 BW) of een besloten vennootschap na inkoop niet haar opeisbare schulden kan blijven voldoen (de uitkeringstest, artikel 2:207 lid 3 BW).

6. Artikel 334uu verwijst naar de in 334pp genoemde prijs. Die bepaling wijst weer terug naar 334uu. Artikel 334pp zegt op dit punt:

“2. Het voorstel tot grensoverschrijdende omzetting van een naamloze of besloten vennootschap vermeldt: (...) d. de prijs die de vennootschap zal betalen voor een aandeel bij toepassing van artikel 334uu, met een cijfermatige onderbouwing van de hoogte van de geboden prijs.”

“De prijs (...) bij toepassing van artikel 334uu” betreft echter de eventueel door de Ondernemingskamer op de voet van artikel 334uu lid 2 bepaalde prijs en die weet de omzetter bij het doen van het voorstel nog helemaal niet. In de MvT staat hier niets over. De Raad vraagt om verduidelijking op dit punt

7. De Raad wijst voorts op een aantal verschrijvingen in artikel 334uu:

- Lid 1 verwijst naar 334pp lid 1 sub d. Zal wel lid 2 sub d moeten zijn.
- Lid 5 verwijst naar het “vijfde lid”, dus naar zichzelf. Bedoeld zal zijn het “vierde lid”.

8. Hoe moet worden omgegaan met de certificaathouder die op basis van een volmacht (vgl. artikel 2:118a BW) tegen de grensoverschrijdende omzetting stemt? Heeft hij ook een uittreedrecht?

Artikel 334tt

Ook na lezing van de MvT is de vraag waarom er in artikel 334tt niet voor wordt gekozen om aan te sluiten bij de meerderheid die nodig is voor een statutenwijziging (zoals in artikel 334jj lid 2 sub a); het lijkt niet zo logisch om hier – los van de statuten – een 2/3 meerderheid te introduceren.

Artikel 334xx

In artikel 334xx is bepaald dat de nietigheid of vernietiging van de omzetting niet kan worden uitgesproken. Waarom is een dergelijke bepaling niet tevens voor andere dan grensoverschrijdende omzettingen opgenomen?

Is het de bedoeling het zo te begrijpen dat het uitspreken van de nietigheid of de vernietiging van het besluit van de rechtspersoon tot omzetting (als bedoeld in de artikelen 334jj lid 2 sub a en 334tt lid 1) wel mogelijk blijft? Als dat niet de bedoeling is, zou dat moeten worden verduidelijkt.

II. Memorie van Toelichting

Voor de praktijkjurist verdient het (omdat met het Wetsvoorstel een algemene regeling voor omzetting wordt gesuggereerd) aanbeveling om te wijzen op de overige bestaande regelingen (Verordening Europese vennootschap en Uitvoeringswet, de Rijkswet voor zetelverplaatsing binnen het Koninkrijk (Stb. 1967, 257) en de Rijkswet voor zetelverplaatsing door de overheid (Stb 1967,257)), die kennelijk worden gehandhaafd.